

НАСТІЛЬНА
ГРА

БОНУС

ЗАХОДИЛІ
ЗАВДАННЯ ДЛЯ
МЕНЕ

ТАМ, ДЕ МИ НЕ БУВ...
Випуск 2 (105)

Киргизстан

Незабуті пригоди в пошуках ГОЛОВНОГО

Щоб розкрити таємниці Дружболандії та стати її Вартовим, тобі знадобляться спеціальні КЛЮЧІ. Ось вони:

ДРУЖБОЛАНДІЯ – прекрасна Небесна країна, у якій панують добро та любов.

ТВОРЕЦЬ І ПРАВИТЕЛЬ країни – Бог.

СТАРОДАВНЯ КНИГА – це Біблія, у якій записані головні закони Дружболандії.

СЛІДИ ДРУЖБОЛАНДІЇ – це все добре й прекрасне на нашій планеті, що нагадує нам про Небесну країну.

ВАРТОВІ ДРУЖБОЛАНДІЇ – люди, які шукають і зберігають у своєму серці ці сліди.

Нарешті настав тиждень татусів! Ця традиція з'явилася три роки тому, коли мами домовилися поїхати на екскурсію, а чоловіки на декілька днів узяли на себе турботу про дітей. На превелику радість друзів, тоді батьки вирішили, що татусі з дітьми

всі гуртом житимуть у будинку Марійки та Михайлика. Для всіх знайшлися місця й обов'язки: посуд від випадково згорілого обіду або вечері відчищали дружною компанією!

Ці дні часто згадували. Відтоді, за спільним рішенням дітей і батьків, щороку в лютому стали відзначати тиждень татусів: мами їдуть у відпустку, а діти залишаються під опікою чоловіків. Цього року навіть склали програму на кожен день, і вийшло доволі весело: день омлету, вечір шахів, роликовий парк, ярмарок майстрів, весела лабораторія, незвичайна бібліотека, вечір фокусів.

У день омлету вирішили зосередитися на всьому, що пов'язане з куркою та яйцем. Після ранкового приготування п'яти видів омлету татусі так само вирішили приготувати обід і вечерю, узявши за помічницю тільки Марійку. Яші, Тишкові та Михайлику потрібно було придумати щось особливе на дозволля. «Щось особливе» ніяк не спадало на думку, а з кухні лунали стукіт, грюкіт, іноді викрики й безперервний Марійчин сміх.

– Тато приготував яєчну локшину для лагману, і тепер ці довгі смужки висять на всіх стільцях і дверях, – повідомила Марійка, прибігши до друзів. – А Бобошка стягнув зі столу два яйця, прокусив шкаралупу та злизав усе з підлоги. Тепер на кухні стільки тієї шкаралупи!.. Яйця ж використовували і для омлету, і для локшини, а ще вони зна-

добляться нам для приготування млинців і якогось незвичайного салату.

– Придумав! – зістрибнувши з підвіконня, несподівано вигукнув Яша. – Еврика! Я знаю, що ми робитимемо! Ми оздобимо горщики для квітів малюнками із серветок і яєчною шкаралупою. Зробимо мам сюрприз!

– Ця техніка називається декупаж, ми в художній школі її вивчали, – зраділа Марійка. – Я можу допомогти. Тільки потрібно зібрати й помити всю шкаралупу, очистити від внутрішньої плівки й просушити. Решта в мене все є: акрилові фарби, лак, клей, наждачний папір і пензлики.

– А старі глиняні горщики можна взяти в сараї, – загорівся Михайлик.

– Тоді ми з Тишком попрацюємо зі шкаралупою, – запропонував Яша, – а ви з Марійкою підготуйте горщики. Ти, Марійко, краще знаєш, що з ними робити.

Доки в татів на кухні булькало в каструлях і шкварчало на сковорідках, друзі досушували шкаралупу, обтирали горщики та вкривали їх білою акриловою фарбою. Перерва на обід усіх ожвавила. Ситі й задоволені діти запросили татусів долучитися до декупажу вазонів.

– А сміття підмітатимемо ось цим новим віником, – оголосив дядько Петро, – він теж пов'язаний з курками. Звичний для всіх віник виготовлений із прутиків рослини сорго. Ось ці дрібні зерна на деяких гілочках дуже корисні для молодих курок, а зі сте-

бел рослин виготовляють солодку патоку, яку називають «сорговий мед». Сьогодні ми скуштуємо його разом із млинцями. До речі, ми з вами їли лагман виделками, а в країнах Середньої Азії, звідки він родом, його переважно їдять паличками. У Киргизстані цю страву подають в особливих тарілках із загнутими краями. Я з таких їв.

– Тоді, – запропонував дядько Володя, – доки ми робитимемо декупаж, ти, Петре, розповиси нам про Киргизстан. Особисто я про цю країну мало знаю.

– А після вечері влаштуємо бій подушками, у нас є великі, набиті пір'ям! – запропонував Михайлик.

– І потім усе підметемо сорговим віником! – додав дядько Петро.

– Усі розсміялися: тиждень татусів тільки розпочався, а...

**ПРИГОДИ В ПОШУКАХ
ГОЛОВНОГО
тривають!**

Kyrgyzstan

КИРГИЗСТАН

Вигляд з космосу на озеро Іссик-Куль

АК-КАЛПАК

Киргизький чоловічий головний убір ак-калпак із білої повсті з темним закатом символічний: білий верх символізує вершини Тянь-Шанських гір, а темний низ – їхнє підніжжя. Ак-калпак зігріває в холод, охолоджує в спеку й не пропускає вологи під час дощу. Для кожного покоління є свій ак-калпак: із чотирма темними смужками – для мудрого старійшини – аксакала, світлий із тоншої повсті – для чоловіків середнього віку, а з яскравим орнаментом – для молодих джигітів, адже вони саме у розквіті сил. Ак-калпак нареченого вишивають білими візерунками!

Киргизстан – прекрасна країна в центрі Азії. Майже вся її територія вкрита пагорбами й горами з білими шапками снігу на вершинах, а між ними простягаються зелені ліси й степи, жовто-коричневі пустелі й напівпустелі, а також сині озера. Офіційна назва держави – Киргизька Республіка.

ІССИК-КУЛЬ

Озеро Іссик-Куль називають дорогоцінною перлиною Азії. Вода до нього надходить із багатьох джерел, але нікуди не витікає, тому озеро солоне й багате на корисні мінерали. Космонавти кажуть, що Іссик-Куль видно навіть із космосу й за обрисами воно нагадує людське око. Нещодавно на дні озера виявили руїни скіфського міста, а за легендами там ще сховані скарби. Хтозна...

МІСЯЧНА КВІТКА

Айгуль – гарна й рідкісна квітка, яка цвіте тільки у квітні, тільки в Киргизстані й тільки з тіньового боку гори Айгуль-Таш. Вона квітне лише два тижні. І в цей період майже кожна квітка містить у середині краплю роси. Цікаво, що перший помаранчевий пуп'янок у рослини з'являється тільки через 14 років, а потім щороку додається ще по одному. Ой, скільки ж років цій квітці?

САЛБУУРУН

У давнину, вирушаючи на полювання, киргизи брали лук, тайгана (собаку породи борзих) і мисливського птаха. Дичину, яку не могли добути за допомогою лука, наздоганяв пес, а що йому було не до снаги, робив беркут. На таке багатомісячне полювання вирушали групами, і називалося воно салбуурун, що означає «мисливський тур». На Всесвітніх іграх кочівників, які щороку відбуваються в Киргизстані, салбуурун – одне зі змагань, у якому беркути й тайгани показують свій хист і відданість господарям, полюючи на рухливі опудала тварин. Учасники ігор змагаються в стрільбі з лука, а деякі мисливиці ще й роблять це ногами!

ГОРІХ-МАНДРІВНИК

Саме Киргизстан вважають батьківщиною волоського горіха. Тут, у долині річки Арсланбоб, ростуть найбільші горіхові ліси у світі. За легендою, Олександр Македонський, повертаючись із походу, зупинився в цих лісах зі своєю армією на перепочинок. Продовживши шлях, воїни прихопили із собою багато смачних і ситних горіхів. Так вони потрапили до Греції, а потім, уже як «грецькі» горіхи, розповсюдилися світом!

У ГОСТЯХ ДОБРЕ!

«Коноктуу уйде кут бар», – радісно кажуть киргизи, а означають ці слова: «Гість у дім, благодать у нім». Усім найкращим, що мають, вони готові поділитися з гостем, і байдуже, чи він запрошений, чи це просто випадковий мандрівник, господарі кличуть його на вечерю й нічліг.

Киргизи в минулому були кочівниками, та й тепер життя багатьох із них протікає між селом у долині, яке називають айл, і пасовиськом у горах, відомим як джайлоо. В айлі в киргиза дім, а на джайлоо він бере із собою юрту. Центральна частина опуклого даху юрти називається тюндюк. Цей елемент навіть зображений на державному прапорі Киргизстану.

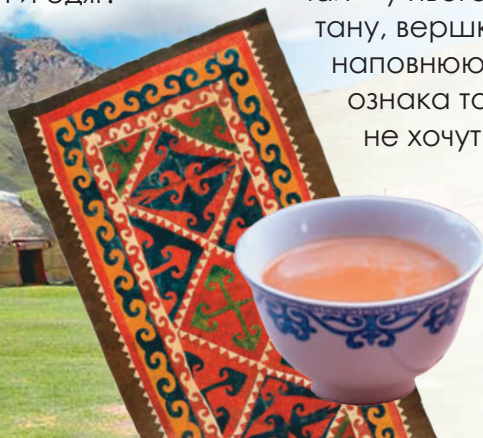
Зазирнемо разом у помешкання киргизів.

У юрті багато повстяних килимів: на стінах, на підлозі, зовні. Вони створюють затишок, красу, тепло й комфорт. Повсть – це пресована овеча шерсть. Нею вкривають юрти, виготовляють повстяні килими й одяг.

На столі обов'язково стоїть чай для частування та дружньої бесіди. А заварюють його по-різному, найчастіше це **актин-чай** – у нього додають молоко, сметану, вершкове масло й сіль. Піалу наповнюють наполовину – це ознака того, що гостю раді й не хочуть його відпускати.

До чаю обов'язково подають гарячі паланички з красивими візерунками.

Частують гостя улюбленими стравами. **Бешбармак** – страва з домашньої локшини та м'яса; **лагман** – це довга локшина з м'ясом та овочами; **манти** схожі на пельмені, але приготовлені на пару; **куурдак** – смажене м'ясо із цибулею, картоплею та зеленню; **димдама** – смачна тушкована капуста.

Без солодошів гості також не підуть. Балманиз – козинаки з волоських горіхів та меду. **Жансак** – ті самі горіхи, тільки з медом і розтопленим маслом. Якщо гарячий жансак розлити у форми й висушити в тіні, можна отримати корисні цукерки для відновлення сил. Інші ласощі роблять із вершків, борошна, родзинок і кураги.

Після застілля старший гість зазвичай промовляє «бата» – благословення господарям. У ньому висловлюють подяку, оцінюють усе хороше й бажають добра.

Після смачного обіду й цікавої бесіди можна побавитися. **Жоолук таштамай** – одна з найулюбленіших ігор серед молоді. Навкруг гравців, що присіли колом, ходить ведучий, який має непомітно підкинути хустинку комусь за спину й продовжити обхід. Руки учасників мусять бути спереду, але можна час від часу обмацувати землю за спиною, не обертаючись. Якщо гравець виявить хустинку до того, як ведучий дійде до нього знову, він повинен підняти її й наздогнати того, хто її кинув. Ведучий тим часом намагається втекти й сісти на вільне місце. Якщо учасник гри не помітив за своєю спиною хустинки, ведучий піднімає її й починає плескати нею гравця, а той намагається втекти й повернутися на своє місце. Веселощі, сміх, швидкість, спритність, спостережливість – чудова гра!

Якщо ти завітав на свято, то можеш стати глядачем спортивних змагань! Тийин енмей – це випробування, коли на дистанції 100 метрів у ямки розкладають монети, а вершник на ходу повинен зуміти їх звідти дістати. Оце так джигіти!

Добре в гостях! Наше бата вам, добрі киргизи:

Ойдогудай іш болсун.

Нехай здійсняться всі ваші бажання!

Жайлоон чептуу болсун.

Нехай пасовиська рясніють травною!

Тенірім ішін ондосу

Нехай Бог опікується твоїми справами

тегерете колдосун.

й підтримує тебе.

Оомійн!

Амінь!

КОМАНДА МІЦНИХ ГОРІШКІВ

З наукового погляду горіх – це сухий плід дерева або куща, який містить усередині смачне й корисне насіння. Однак найчастіше горіхами ми називаємо будь-які їстівні плоди, які складаються зі шкаралупи та їстівного ядра.

Усі горіхи корисні: речовини, які в них містяться, можуть поліпшити настрій, а корисні жири, білки, клітковина й різні вітаміни чудово сприяють зміцненню та оздоровленню організму. Мабуть, варто ближче ознайомитися з деякими горішками з такої чудової команди!

ВОЛОСЬКИЙ ГОРІХ

Хоч його часто називають грецьким, але родом він не із Греції, а з Малої Азії. Це дуже корисний горішок, особливо для мозку. Про це знали ще в Стародавньому Вавилоні. Верховні жерці забороняли їсти ці горіхи простим людям. Напевно, боялися, що вони порозумнішають!

ПЕКАН

Цей горішок зовні трохи схожий на волоський, але меншого розміру та з ніжнішим смаком, без гіркуватості. Індіанці Північної Америки завжди запасалися ним на випадок голоду. Це найжирніший з усіх горіхів: маленька жменька надовго втамує голод.

КЕШ'Ю

Смачний солодкуватий горішок дуже корисний при різних захворюваннях зубів. Він міститься всередині яскравого соковитого плоду, з якого роблять джеми й варення. Дістати горіх із плоду можуть тільки професіонали: він захищений щільною оболонкою, а між нею та їстівною м'якоттю міститься шар, насичений пекучою олією, яка може спричинити сильний опік. Саме тому після видалення м'якоти горіхи обсмажують прямо в шкаралупі, отруйна олія випаровується, і тільки потім їх можна чистити. Продають кеш'ю тільки очищеними!

ФІСТАШКИ

Їх ще називають «усміхненими горішками». Вони найменш калорійні з усієї команди, але це не означає, що їх можна їсти скільки завгодно! Рекомендують з'їдати не більше ніж 30 г на день, інакше може з'явитися нудота й запаморочення. Фісташки дуже корисні при значних фізичних або розумових навантаженнях, для відновлення зору, а також після хвороби.

БРАЗИЛЬСЬКИЙ ГОРІХ

Багато хто вважає його найсмачнішим горіхом у цілій команді. Крім того, він містить багато вкрай необхідного нам селену. Щоб отримати користь, потрібно з'їдати один-два горіхи на день. Більше не слід – можна отруїтися!

МАКАДАМІЯ

Це найдорожчий горіх у світі, і розбити його, напевно, складніше за будь-який інший. Дозріває він шість місяців і тільки за сприятливої погоди. Цей горішок дуже корисний, особливо при авітамінізії, але тільки не для собак: з'ївши одне ядро, твій улюбленець не зможе стати на лапи протягом 12 годин. Через добу отруєння мине, але ризикувати не слід. Їжте самі на здоров'я!

МИГДАЛЬ І ФУНДУК

Фундук містить багато рослинного білка, тому його радять їсти після спортивного тренування. А із солодкого мигдалю виготовляють смачне молоко, яке нічим не поступається звичайному.

КЕДРОВІ ГОРІШКИ

Це просто джерело вітамінів та безлічі корисних мікроелементів. Особливо добре їх додавати до раціону восени та взимку: і зміцнять імунітет, і допоможуть захиститися від вірусів!

СТАРШИЙ БРАТ

Ів-був хлопчик, і були в нього тато й мама. Проте одного разу в їхній сім'ї з'явилася сестра. Хлопчик відразу перетворився на брата, і не просто брата, а старшого брата. Що-правда, що це таке, він зрозумів трохи згодом.

Мамі тепер доводилося більше часу приділяти маленькій сестричці, яка часто плакала. Спочатку хлопчик ображався на це, але тато йому все пояснив:

– Ми – чоловіки, а мама з твоєю сестричкою – жінки. У мене більше сили, ніж у мами, а в тебе більше сили, ніж у сестрички, тому ми з тобою – їхні головні захисники й помічники. Так колись сказав мені мій батько, а тепер я кажу тобі.

Хлопчик любив маму, тому з радістю допомагав їй, роблячи все, що вона просила: принести, подати, купити, відкрутити, прикрутити, потримати. Усіх цих «чоловічих» справ він навчився від тата, а ось старшим братом ставав поступово, пізнаючи все на власному досвіді.

Йому довелося навчитися ділитися своїми іграшками та своїм часом, тому що

сестра, трохи підрісши, найбільше хотіла бавитися саме з ним і робити те саме, що й він. Спочатку хлопчик просто терпів, а потім на правах старшого брата почав її вчити: що можна, а що не можна, що правильно, а що – ні. Інколи вони сварилися, але зовсім скоро вже були готові стояти одне за одного горою, зокрема й перед батьками.

Коли дівчинка гуляла на подвір'ї зі своїми друзями, старший брат пильнував її. Якось він навіть вибіг з воріт просто під час гри, щоб захистити сестру від кривдника. Потім, щоправда, насварив її за те, що встрягла в бійку з хлопчиками.

– Вони Левчика ображали, а він маленький. Ти ж кажеш, що маленьких не можна кривдити! – уперто змахнувши головою, сказала сестра й витерла долонями сльози.

– Молодець, наша людина! – засміялися друзі, які прибігли на допомогу старшому братові. – Ходімо з нами, малюта, уболівальниками будете!

– Я й суддею можу бути, – заявила дівчинка, – тому що знаю всі правила. Ось підросту й подамся в жіночий футбол! Або стану балериною, ще не вирішила.

Незабаром не тільки в їхньому, а й у сусідніх дворах знали: цю малу краще не зачіпати, у неї є захисник, а в нього є друзі. Вона знала правила гри у футбол, була головною вболівальницею й не пропускала жодної гри. Як «принцеса», вона завжди отримувала перевагу першою обрати собі місце в автобусі, але водночас старший брат навчав її найпростіших прийомів самозахисту, почутих від тата, і брав із собою на пробіжки.

– Тобі важливо вміти швидко втекти, коли тата або мене не буде поруч, – навчав він сестру.

Разом вони придумували пустощі, і брат завжди брав провину на себе. Щоправда, подорослішавши, сестра сама зголосилася ділити з ним покарання. Брат був її другом і радником, йому можна було розповісти те, що боїшся сказати батькам. Щоправда, потім вони усе одно йшли до мами з татом, але вдруге, та ще й із братом, зізнаватися не так страшно.

У кого ще можна дізнатися, які дівчатка подобаються хлопчикам, як не в старшого брата? Кому можна поплакатися

від образи? І хоч він і каже, що не терпить усіх цих сліз, але завжди вислуховує. У кого закохані всі твої подруги, а ти цим пишаєшся? Хто відверто скаже тобі, що ти не маєш рації, або застереже від помилок, яких сам колись припустився?

Як чудово мати старшого брата! Або хоча б молодшого... Брат є брат!

ДБАЙЛИВИЙ ТАТО

Гра для
2-6 осіб.

Допитливі ведмежата замастилися фарбою з голови до лап! Сніжний тато завчасно приготував цебр із теплою водою й ароматною піною для своїх яскравих малят. Однак іти до нього доведеться крижинами. Дбайливий тато, звісно, піде вперед, щоб перевірити міцність льоду на шляху.

ГРА МІСТИТЬ:

- ✓ 16 «крижин»: 13 міцних, дві тріснуті й одну крижину із цебром;
- ✓ сім фішок із зображенням ведмедів: тата й шести ведмежат;
- ✓ шість ігрових кубиків.

ПІДГОТОВКА ДО ГРИ

1. Заламінуй скотчем усі фішки й «крижини», а потім виріж їх.
2. Збери шість кубиків з інших ігор та наклеї на протилежні грані з крапками 1 і 6 невеликі наклеї. Це будуть грані з крижинами.
3. У будь-якому порядку виклади на столі ряд міцних крижин. Це і є дорога, якою йтимуть ведмеді. Крижина із цебром має лежати наприкінці шляху, а тріснуті крижини – після п'ятої та десятої міцних крижин.
4. Фішки із зображенням сніжного тата й ведмежат викладіть на початку шляху. Гравці вирішують, хто за ким ходитиме, й обирають своє ведмежа. У свій хід кожен учасник спочатку кидає всі шість кубиків.

ХІД ГРИ:

Сніжним татом по черзі грають усі гравці.

А. Гравець робить перший кидок кубика. (Можливі два варіанти).

1. Жоден із кубиків не випав наклейкою догори. Сніжний тато не може зробити ані кроку, ведмежа гравця залишається стояти на місці, і кубики передають наступному учасникові.
2. Один або декілька кубиків випали наклейкою догори. Сніжний тато перевіряє міцність льоду, перш ніж випустить ведмежа, тому гравець переміщає тільки фішку тата-ведмедя на ту кількість крижин, яка випала на кубиках.

Б. Вибір наступних кидків після пересування фішки тата.

1. Гравець вирішує більше не кидати кубики й каже: «Сніжний тато кличе ведмежа до себе!» А потім переставляє своє ведмежа на ту крижину, на якій стоїть тато. Кубики передають для ходу наступному учасникові.

2. Гравець вирішує продовжити хід. Він відкладає вбік кубики, на яких випали грані з наклейками, і кидає решту кубиків. Після цього він знову переміщує фішку тата-ведмедя на стільки крижин, скільки випало граней з наклейками. Якщо й після цього кидка не всі кубики випали наклейками догори, гравець знову вирішує: кидати решту кубиків чи передавати хід.

Пам'ятай! Якщо після повторного кидка не випало жодної грані з наклейкою, то сніжний тато не може покликати до себе ведмежа, і воно залишається стояти на тому самому місці, що й на початку ходу. Тому після першого кидка у свій хід потрібно ретельно зважити, чи варто ще раз кидати кубик. Можливо, татові краще покликати до себе ведмежа й передати хід?

В. Обережно: тріщини!

Якщо фішка тата-ведмедя залишилася на тріснутій крижині, він не може кликати ведмежа в небезпечне місце. Гравець обов'язково повинен кинути решту кубиків.

1. Якщо після кидка не випало жодного кубика наклейкою догори, то ведмежа залишається стояти на місці, а хід передається наступному учасникові.

2. Якщо грані з наклейками випали, то тато-ведмідь пересувається на відповідну кількість крижин і кличе до себе ведмежа.
3. Якщо тато-ведмідь став на тріснуту крижину, а вже всі кубики випали наклейкою догори, то гравець заново кидає всі шість кубиків і діє за попередніми двома пунктами.

Г. Хід наступного гравця.

На початку ходу гравець ставить фішку тата-ведмедя туди, де вже стоїть ведмежа, і після цього діє за правилами. На одній крижині можуть стояти декілька ведмежат.

Д. Подовжити крижану дорогу!

Коли останнє з ведмежат пройшло дві або більше крижин і шлях до цебра здається надто коротким, то можна його подовжити. Для цього потрібно пересунути вперед крижину з цебром, одну з пройдених крижин відкласти вбік, а решту зібрати й прокласти ними шлях до цебра. Якщо серед зібраних крижин є тріснута, то спочатку слід викласти її, а потім усі міцні крижини. Подовжувати шлях можна декілька разів.

Кінець гри настає, коли перше ведмежа дістанеться до крижини із цебром.

Небесний Отець

Тато – це чудово! З ним можна без остраху йти темною вулицею або, сидючи в нього на плечах, пройти крізь будь-який натовп і все побачити. Він донесе найтяжчі сумки й захистить, що б не сталося. Він намагатиметься зрозуміти тебе й пробачити, якщо ти завинив. Він допомагає тобі сьогодні й дбає про твоє майбутнє. Так, з татом дуже добре!

Великий Бог, Творець усього живого, теж називає Себе твоїм Батьком, Небесним Отцем. Ставлення Господа до нас – це справжня батьківська любов. Що ж означає бути улюбленою дитиною Небесного Отця?

Бути оточеним Його турботою

Ісус Христос знає Небесного Отця краще за будь-кого. Він сказав: «Ваш Отець знає, чого ви потребуєте, перш ніж ви попросите в Нього». Бог завжди знає, що потрібно кожній Його дитині: кому сорочка, кому хліб, кому знання, кому робота, кому терпіння, а кому доброта. Пам'ятай про це, вір Йому й не соромся просити в Нього те, у чому маєш потребу, адже Господь не бідний і не жадібний, Він

усе готовий дати Своїм дітям: друзів, батьків, мудрість, час, сили...

Однак не забувай і про те, що по-справжньому дбайливий батько знає, що на деякі прохання необхідно відповісти «ні». Забагато солодощів, перемога за будь-яку ціну, досягнення без зусиль, прихований переступ – як би наполегливо ми не просили, Бог знає, що це не принесе нам користі. Небесний Отець хоче дати тільки найкраще й у слушний час. Твій Тато завжди піклується про тебе, просто вір Йому!

Розраховувати на чуйність

Часто тато розуміє за поглядом, що коїться у твоєму серці. А Небесному Отцеві навіть в очі дивитися не потрібно: Він знає ВСІ твої таємниці! Йому відомо, що з тобою відбувається та яка причина твоїх учинків. Від Нього нічого не приховаєш, та й не по-

трібно: бачачи тебе наскрізь, Небесний Отець не ставить до тебе погано. Він любить тебе!

Тому розмовляй з Ним відверто: злишся – скажи про це прямо; засмутився – поплач і пожалійся; не вдається – попроси допомоги; не розумієш – запитуй; радієш – дякуй. Він зрозуміє, допоможе, втішить і підкаже, адже так і чинять справжні тати!

Бути під Його захистом

Знаєш, що роблять хороші тати? Вони захищають своїх дітей, готові боротися і з собакою, і з бешкетником, і навіть із цілим світом! Навколо тебе постійно перебувають ангели – помічники Бога, а Ісус Христос завжди говорив людям: «Ніхто не може забрати вас із руки Мого Отця», тому що Небесний Батько більший і сильніший за всіх. Твій Тато, твій Господь – УСЕМОГУТНІЙ!

Покладатися на Його великодушність

Чи знаєш ти притчу про блудного сина, яку розповів Христос? Не знаєш? Тоді прочитай її в Євангелії від Луки 15:11–24 і зрозумієш, яке в Бога серце. У Нього серце справжнього Батька.

Син образив і покинув батька, подавши до іншої країни й забравши части-

ну його грошей. Збанкрутувавши, ставши жебраком і пройдисвітом, син розкався й захотів повернутися. Він нічого не просив у свого батька, лише прощення й можливості бути слугою в його домі. Хіба батько принизив його у відповідь, хіба посміявся із сина? Ні! Він великодушно пробачив і влаштував велике свято з нагоди повернення сина.

Ось таке серце у твого Небесного Отця – добре, чуйне й завжди готове прощати. Він любить тебе і коли ти поводишся добре, і коли помиляєшся. Твої добрі діла й правильні вчинки тішать Бога, але любить Він тебе просто тому, що ти – Його дитя, а Він – твій найсправжнісний Тато!

ВІДГАДАЙ ХТО?

Спробуй відгадати, як чинять хлопчики, а як — дівчатка.

1. З дитинства полюбляють бавитися:

- а) ляльками, розігруючи стосунки;
- б) машинками та конструктором.

2. Спочатку одягають:

- а) верх, а потім низ;
- б) низ, а потім верх.

Ти знаєш, що хлопчики відрізняються від дівчаток і будовою тіла, і зовнішністю. Однак, як з'ясували вчені-спостерігачі, існує ще багато того, що хлопчики роблять інакше, ніж дівчатка, до того ж зовсім про це не замислюючись. Не всі хлопчики, звісно, але більшість із них.

3. Їм більше до вподоби:

- а) досліджувати щось нове;
- б) облаштувати те, що вже є.

4. Знімають футболку:

- а) двома руками, потягнувши догори;
- б) вхопивши її на спині рукою й перетягнувши через голову.

5. Позіхаючи, прикривають рота:

- а) кулаком;
- б) долонею.

6. Обертаючись на клич:

- а) повертаються усім корпусом тіла;
- б) повертають лише голову.

7. Дихають:

- а) грудьми;
- б) залучаючи м'язи черевного пресу.

8. Серце в них б'ється:

- а) швидше;
- б) повільніше.

9. Уві сні часто:

- а) затискають ковдру між ногами й обіймають подушку;
- б) лягають на спину, широко розкинувши ноги, а руку кладуть під голову.

10. Чистячи зуби:

- а) широко розставляють ноги й опираються вільною рукою на край умивальника;
- б) упираються рукою в бік.

11. Зручно вмощуючись у кріслі:

- а) підгинають під себе ногу;
- б) широко розставляють ноги або кладуть стопу однієї ноги на коліно іншої.

12. Пояс на халаті зав'язують:

- а) нижче за талію;
- б) на талії.

13. Вуха затикають:

- а) пальцями;
- б) долонями.

14. Розповідаючи секрет:

- а) знижують голос і нахиляють голову;
- б) прикривають свій рот і вухо слухача долонею.

15. Розглядаючи свої п'ятки:

- а) підіймають ногу й дивляться на неї спереду;
- б) повертають голову назад і дивляться за спиною.

16. Обмірковуючи щось, вони:

- а) намотують пасмо волосся на палець;
- б) чухають підборіддя та шию.

17. Поправляючи зачіску:

- а) проводять рукою по волоссю, пригладжуючи його;
- б) куйовдять зачіску пальцями, розпушуючи волосся.

18. Думають:

- а) уголос, говорячи самі до себе;
- б) мовчки.

19. У теплі вони:

- а) важко думають і просто засинають;
- б) стають веселішими й активнішими.

20. Дивитися в очі під час розмови:

- а) прагнуть до цього;
- б) не люблять.

21. Спускаються з гори:

- а) найчастіше боком;
- б) прямо, ширше розставивши ноги.

22. У режимі багато-задачності:

- а) можуть робити декілька справ одночасно;
- б) найкраще здатні впоратися з однією справою за один період часу.

23. Щодо слуху та гучності:

- а) їх майже не дратують гучні, різкі звуки;
- б) мають гостріший слух, не люблять гучних звуків.

ВІДПОВІДІ:

Хлопчики – 1б, 2а, 3а, 4б, 5а, 6а, 7б, 8б, 9б, 10а, 11б, 12а, 13б, 14а, 15а, 16б, 17а, 18б, 19а, 20б, 21б, 22б, 23а.

Дівчатка – 1а, 2б, 3б, 4а, 5б, 6б, 7а, 8а, 9а, 10б, 11а, 12б, 13а, 14б, 15б, 16а, 17б, 18а, 19б, 20а, 21а, 22а, 23б.

ЇМ ПОТРІБЕН ЗАХИСТ

Людина дуже впливає на природу. Інколи це приносить користь, інколи завдає шкоди, а часом узагалі складно передбачити всі наслідки. Через це багато тварин страждає й гине, деякі види вже зникли, а деяких залишилося так мало, що вони перебувають під особливим захистом. Тепер тільки від людей залежить, чи продовжать своє існування тварини, записані до тривожної Червоної книги.

КАМ'ЯНА КУНИЦЯ

Колись у Киргизстані гірських куниць було чимало, але сьогодні побачити їх – рідкість. Гірською, або кам'яною, її називають тому, що ця тваринка любить оселятися в скелястих ущелинах, а завдяки білим плямам на грудях її інколи іменують білодушкою. Як і будь-яка куниця, білодушка чудово лазить по деревах, але більше полюбляє бігати по землі. Свій пухнастий хвіст куниця використовує, щоб утримувати рівновагу під час стрибків і переміщення по гілках. На полювання вона виходить уночі, а вдень ховається в печерах або розколинах скель. Якщо полювання виявляється дуже вдалим, то звірята роблять запаси на зиму. Куниця – хижак, але й на неї полюють заради пухнастого хутра.

ПЕРЕГУЗНЯ

Це чудернацьке звірятко теж із родини куницевих. Білі смужки на мордочці, рудо-чорні плями на спинці – здається, що хтось невдало забризкав фарбою його чорне хутро. У разі небезпеки перегузня загинає на спину розпушений хвіст і підіймає шерсть дибки, як кішка, але водночас ричить, як собака. Якщо ж це не допомагає, то вона вибризкує в повітря рідину з неприємним запахом, як скунс.

У перегузнi не надто цiнне хутро, але вона вправний мисливець. Однак луки й лiси, де їй доводиться полювати, люди часто перетворюють на сiльсько-господарськi поля, знищуючи при цьому гризунiв. Перегузням просто не залишається поживи, тому їх стає дедалі менше.

МАРХУР

Диво дивне – козел із крученими рогами. У перекладі з афганської мови пушту слово *мархур* складається з двох слів – «змія» і «ріг». Саме ці дивовижні роги й стають причиною зникнення прекрасних гвинторогих козлів: браконьєри полюють на тварин заради цих рогів. Так хочеться, щоб люди схаменилися й згадали про свою відповідальність за всіх тварин на Землі.

МАНУЛ

Ця незвичайна кішка диких степів з розкішним густим і пухнастим хутром теж у біді. Живуть манули у край самотньо, кошенят народжується мало, а тут ще й браконьєри полюють заради хутра. Люди розставляють пастки для лисиць і зайців, але в них потрапляють і манули. Як шкода!

САЙГАК

Це антилопа із сумним поглядом і незвичайними рогами, схожими на арфу. Лише 100 років тому їх було понад два мільйони, а нині ледве налічують 40 тисяч. Роги – ось цінність, через яку на сайгаків полюють браконьєри. Добре, що інші люди стали на їхній захист. Можливо, стада сайгаків таки повернуться до Киргизстану!

Ірбіс, беркут, джейран, марал, індійський дикобраз і звичайна рись... До Червоної книги занесено так багато тварин, та доки є люди, які їх захищають, у них є надія!

ГОРИ ЗБЛИЗЬКА Й УДАЛИНІ

У художників є таке поняття – **«повітряна перспектива»**. Поглянь на предмети вдалині й поблизу: розташовані зблизька здаються яскравішими, чіткішими й мають насиченіший колір, а ті, що далеко, світліші й трохи розмиті. Цей ефект «туманності» створюють часточки води та пилу в атмосфері.

Як же це нама-
лювати? Нумо
вчитися!

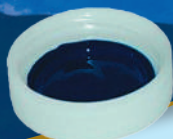
ТОБІ ЗНАДОБЛЯТЬСЯ:

- альбомний аркуш;
- біла та синя фарби;
- пензлик;
- заготовка для малювання;
- баночка з водою;
- палітра або біла тарілка.

1. Візьми аркуш паперу. Олівцем перемалюй картинку за зразком праворуч.
2. Змішай у палітрі білу й синю фарби так, щоб вийшов дуже світлий відтінок. Це буде колір неба.
3. Розфарбуй тільки небо.
4. Знову змішай білу й синю фарби (або в готову суміш добавь більше синьої), щоб вийшов світлий відтінок, але трохи темніший за колір неба.

5. Розфарбуй гори, розташовані найближче до неба.
6. Змішай фарби, додаючи більше синьої, і розмалюй наступний гірський хребет.
7. Передній план – пагорби і дерева – розфарбуй чистим синім кольором або добавь у нього зовсім трохи білого кольору на власний розсуд.
8. Усе! Малюнок гірського пейзажу з використанням принципу повітряної перспективи готовий!

СМУЗІ

з мигдалевим молоком

1. Підготуй усе необхідне для смузі. Мигдалеве молоко потримай деякий час у холодильнику. Банан очисти від шкірки й на 20 хвилин помісти в морозильну камеру.

2. Налий у посудину мигдалеве молоко, додай малину.

3. Додай шматочки замороженого банана й чайну ложку рідкого меду. Щоб смузі не було занадто солодким, можна вичавити трохи лимонного соку.

4. Збий усі інгредієнти блендером до однорідності.

5. Перелий смузі в склянку. Можеш прикрасити листочком м'яти й шматочками мигдалю.

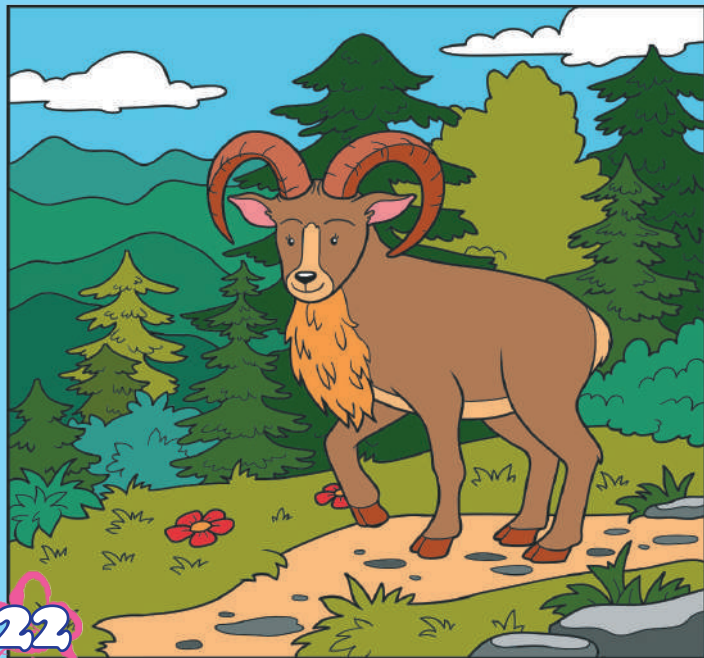
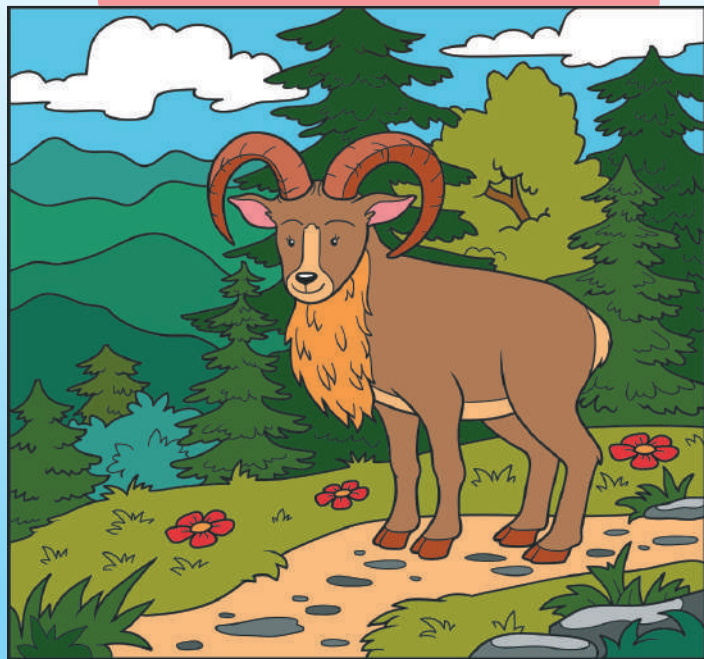
ТОБІ ЗНАДОБАТЬСЯ:

- банан;
- 50 г мигдалевого молока;
- 70 г замороженої малини;
- 1 ч. л. меду;
- лимон.

Смачного!

Знайди 12 відмінностей.

Пройди лабіринт, продовжуючи додавати +2.

+2

A 10x6 grid of numbers. The numbers are arranged as follows:

				2	5	6	8	3	10
				→	1	3	4	7	9
13	11	8	10	8	4	5	8	12	14
17	12	16	14	11	9	7	6	9	11
24	25	20	18	13	14	15	19	22	26
27	21	19	17	15	18	21	25	28	30
22	23	30	33	37	21	23	26	29	32
28	25	27	29	20	23	27	30	33	36
39	37	34	31	29	39	41	→		
42	40	38	33	35	37	40	42		

A red squirrel is positioned at the top left of the grid, and an acorn is positioned at the bottom right. A red arrow points right from the number 1 in the second row, second column.

Допоможи дятлу дістати горішок.

Чудовий малюнок

У наступному номері:
подорож до
Бахрейну

Якщо ви бажаєте переказати
кошти на розвиток журналу, ви
можете зробити це через банк.

Наші реквізити:

Отримувач: УУК АСД
Код ЄДРПОУ 19350731
IBAN: UA75380805 00000000
26006149457
МФО 380805
Банк: ПАТ «Райффайзен Банк
Аваль» у м. Києві
Призначення платежу:
добровільні пожертви.

Замовити наші журнали «Дружболандія» ви можете, написавши листа на e-mail: dzherelo@ukr.net, а також зателефонувавши за номером **0 800 30 20 20**.

Якщо вам цікаво,
чим займаються наші
герої у вільний від
подорожей час, то
дивіться дитячі передачі
«Дружболандія»
на сайті:
tv.hope.ua

**Побувай з
нами там, де
ти не був!**

**Тебе
очікують неза-
бутні пригоди
в пошуках
головного!**

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Випусковий редактор: Олена Мехоношина
Відповідальний редактор: Людмила Поправкіна
Переклад: Олена Мехоношина

Редагування, коректура: Людмила
Шаповал, Ганна Борисовська
Дизайн і верстка: Ганна Рафес
Автор текстів: Олена Поправкіна
Відповідальна за друк:
Тамара Грицюк

Християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04071, г. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 428 - 84 - 38